

Giới thiệu Khi Tiểu Thần Gặp Đại Thần

Truyện Khi Tiểu Thần Gặp Đại Thần của tác giả Kim Kinh Nam là một câu chuyện ngôn tình hiện đại ngọt ngào. Buổi tối Hạ Noãn trở về ký túc xá, phát hiện trên QQ có một người lạ kết bạn với cô.

Trên phần thông tin viết rất đơn giản: gia sư. Hai hôm trước cô mới thêm một nhóm gia sư của đại học B, không ngờ nhanh như vậy đã có người chủ động liên lạc với cô. Tháng sau ông nội Hạ Noãn mừng thọ tám mươi, cô nhìn trúng một cái ghế mây cũ, nhưng túi tiền hạn hẹp liền nghĩ đến việc gia sư.

Bạn đang đọc truyện *Khi Tiểu Thần Gặp Đại Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Buổi tối Hạ Noãn trở về ký túc xá, phát hiện trên QQ có một người lạ kết bạn với cô.

Trên phần thông tin viết rất đơn giản: gia sư.

Hai hôm trước cô mới thêm một nhóm gia sư của đại học B, không ngờ nhanh như vậy đã có người chủ động liên lạc với cô.

Tháng sau ông nội Hạ Noãn mừng thọ tám mươi, cô nhìn trúng một cái ghế mây cũ, nhưng túi tiền hạn hẹp liền nghĩ đến việc gia sư.

Tiểu noãn thích kem ly: xin chào?

Lương tự thanh phong: bạn học khoa toán ư?

Tiểu noãn thích kem ly: ừ, năm nay năm ba đại học, tôi cảm thấy thành tích toán học của mình cũng được.

Bạn cùng phòng Đại Tĩnh từ phía sau đi ngang qua vô tình nhìn thấy, nước ngậm trong miệng suýt nữa phun ra tùm cho Hạ Noãn.

Đại thần khoa toán của các cô... lại nói thành tích của mình... là cũng được!

Đối phương bỗng nhiên không trả lời. Hạ Noãn đợi hồi lâu sau, nhìn không được gửi qua một biểu tượng: ~~~~( )~~~~

Lương tự thanh phong: à, bạn này nhận điện thoại. Cho tôi số di động của bạn.

Tiểu noãn thích kem ly: 180XXXXXXXXX

Lương tự thanh phong: sáu giờ chiều mai cùng đến căn tin Z, tôi sẽ cho bạn biết chi tiết.

Tiểu noãn thích kem ly: không cần phiền toái như vậy, tiền lương...

Lương tự thanh phong: ít nhất 200 mỗi giờ, nếu tiến bộ rõ rệt, còn có thể thưởng thêm, chi tiết sẽ bàn bạc khi gặp mặt, số di động của tôi là 180XXXXXXXXX. Có việc liên lạc qua điện thoại.

Hạ Noãn còn chưa phản ứng, người gọi là Lương tự thanh phong đã offline.

Cô muốn nói tiền lương không thành vấn đề...

Hai trăm mỗi giờ! Cô muốn lượm tiền sao?

Nghĩ lại liền thấy vui vẻ, khoe miệng Hạ Noãn tươi cười, sau đó trông thấy Đại Tĩnh đang cầm di động chụp hình cô.

Hạ Noãn: ...Cậu làm gì đó?

Đại Tĩnh: cậu không biết ảnh của cậu ở trên BBS có thể bán giá cao đấy?... Hiếm khi cậu có nụ cười quyến rũ như vậy~

Hạ Noãn: ==!

Đó không phải là nụ cười quyến rũ được chưa!

Còn nữa...rốt cuộc là ai bán ảnh của cô trên BBS! Tại sao không có ai trả phí bản quyền cho cô!

Mau chóng tới ngày hôm sau. Sau giờ tự học Hạ Noãn cố ý từ thư viện quay về ký túc xá thay một chiếc váy liền vừa người, cảm giác như là đi phỏng vấn vậy, cô điều địa điểm... lại là ở căn tin. Được rồi, dù sao, hình tượng của cô nhất định phải qua cửa.

Bạn cùng phòng Tiểu Man nhìn thấy cô luôn không để ý ăn diện lại thay váy, cô ấy liền hét hồn!

Tiểu Man: Noãn Noãn, cậu muốn đi xem mắt hả? Mẹ cậu giới thiệu cường hào cho cậu sao? Xin mang theo xin mang theo!

Hạ Noãn: ... Gia sư ...

Tiểu Man quay đầu, tiếp tục đọc tiểu thuyết “Đừng ồn ào, cái này không khoa học” của cô ấy, miệng than thở: vậy mang thịt gà nướng về cho tớ.

Hoa Hoa nằm trên giường tập gấp bụng nghe được bỗng nhiên ngồi thẳng lưng, nhìn lướt qua Hạ Noãn.

Hoa Hoa: Noãn oi, tớ cảm thấy hôm nay cậu mặc thế này, chỉ cần cậu lên tiếng, ông chủ tiệm gà nướng có thể sẽ tặng cả tiệm cho cậu đấy.

Tiểu Man: đúng, cho cậu làm bà chủ tiệm.

Hạ Noãn: ...

Người thông minh chính là mau chóng rút lui vào lúc này.

Trước khi đẩy cửa ra, Hoa Hoa lại hô lên một câu: ý tớ là, tớ cũng muốn thịt gà nướng!!!

Hạ Noãn tới trước vài phút, để người ta chờ không tốt đâu.

Lúc này tại căn tin rất đông người, cô mua com xong ngồi trong một góc, lặng lẽ chờ Lưỡng tự thanh phong đến.

Ban này Lưỡng tự thanh phong gửi tin nhắn cho cô, bảo cô ngồi bên này, để anh thuận tiện tìm được cô.

Bỗng nhiên, Hạ Noãn sững sốt, hôm nay là ngày gì đây? Cô nên suy nghĩ đi mua vé số mà không phải đi làm gia sư.

Lâm Hàn một trong bốn hot boy của trường trong truyền thuyết lại xuất hiện tại căn tin.

Đại thần của khoa lý trường bọn họ, hàng năm thâm tàng bất lộ.

Lâm Hàn mặc bộ quần áo màu trắng thoải mái, khôi ngô tuấn tú bất phàm. Hạ Noãn suy nghĩ, ừm, thật ra anh còn thiếu một con ngựa trắng...

Vị hoàng tử không dắt theo ngựa trắng này đứng ở giữa, bàn tay dút vào túi trông tùy ý, anh nhìn xung quanh một vòng, bỗng nhiên ánh mắt đầy hứng thú nhìn về một phía.

Sau đó, đôi chân dài sải bước, hướng về phía đó.

Hạ Noãn tò mò nhìn theo bước chân của đại thần, một bước hai bước...

Cuối cùng, dưới những ánh mắt không dám nhưng lại muốn buôn chuyện của mọi người, anh dừng lại trước mặt Hạ Noãn.

Anh chậm rãi cất tiếng, âm thanh trầm thấp đầy từ tính trong chớp mắt giết ngay Hạ Noãn: xin lỗi, tôi có chút việc nên đến muộn.

Lâm Hàn là Lưỡng tự thanh phong?

Lưỡng tự thanh phong là Lâm Hàn?

Nhìn lướt qua bàn ăn của cô, Lâm Hàn ngồi phía đối diện cô.

Cảm giác đè nén tình lặng truyền đến, tuy rằng thành tích của Hạ Noãn ở khoa toán thuộc vị trí bá chủ, nhưng vị ngồi ở đây đã giành lấy huy chương vàng quốc tế một cách dễ dàng, trước mặt là vị đại thần được tạp chí học thuật quốc tế công nhận, cô cảm nhận sâu xa một câu rất hay của chủ tịch Mao!

Con người cần phải —— học hành chăm chỉ, mỗi ngày hướng về phía trước.

Hạ Noãn: ừm, học trưởng...

Lâm Hàn: gọi tên tôi là được rồi.

Bình dị gần gũi như vậy? Cô đoán một lúc.

Hạ Noãn: học trưởng Lâm Hàn...

Lâm Hàn khẽ bóp trán: thôi đi. Đối tượng mà em sẽ dạy bổ túc là một cô bé học lớp một, trình độ toán cơ bản.

Anh hơi khựng lại, bàn tay chống cằm tùy ý, Hạ Noãn cảm thán: thật là đẹp trai quá, làm động tác gì cũng...muốn chết.

.....

Lâm Hàn tiếp tục: trình độ cơ bản của em ấy còn tệ.

Hạ Noãn hé miệng, từ trong miệng đại thần nghe được hai chữ, có cảm giác vui mừng vô cớ.

Con người sâu thẳm của Lâm Hàn nhìn thấy cô mỉm cười, anh tiếp tục: cho nên trả em 200 một giờ, em có ý kiến gì không?

Hạ Noãn lắc đầu, thái độ kiên định: không có.

Học trường nhất định không biết giá thị trường. Đâu có tiền lương cao như vậy chứ.

Lâm Hàn thấy cô hài lòng với tiền lương này, anh chậm rãi đứng dậy, trong âm thanh có vẻ biếng nhác: vậy đi thôi.

Hạ Noãn nghi hoặc: đi đâu?

Lâm Hàn nhìn cô với vẻ sâu xa: tôi không ăn cơm ở căn tin.

Hạ Noãn: =_!=

Ai tới nói với cô đi vị đại thần này kiểu ngao sao?

Theo Lâm Hàn ra khỏi căn tin, loại đại thần như anh, tại sao không tự mình đi lấy phần tiền gia sư này? Hạ Noãn quyết định làm thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình.

Hạ Noãn: học trường, tại sao anh không tự đi làm gia sư?

Lâm Hàn đi trước cô, thần nhiên nói: em cảm thấy tôi có thời gian à? Ngoài ra...

Anh xoay người, khoe miệng hình như mỉm cười: em nghĩ rằng tiền lương theo giờ của tôi ít vậy sao?

Hạ Noãn im lặng... Quả nhiên trước mặt đại thần nhiều lời vô ích mà...

Cứ thế Hạ Noãn theo Lâm Hàn tới một phòng bếp riêng cao cấp, trong lúc ăn Hạ Noãn không nói được lời nào, ăn cũng rất ít, chủ yếu là cô cảm thấy cùng đại thần Lâm Hàn dùng cơm chung như vậy...rất...huyền ảo...

Sau khi ăn xong, Lâm Hàn đề nghị cùng cô quay về trường.

Đưa Hạ Noãn tới dưới lầu ký túc xá, Lâm đại thần đem thức ăn không biết gói lại từ khi nào đưa tới trước mặt cô, âm thanh lạnh lạnh: lúc dùng bữa tối em ăn không ngon, suy nghĩ gì đó?

Hạ Noãn lặng lẽ cầm lấy hộp đựng cơm, yếu ớt nói: em nghĩ tới phần ăn bị em vứt bỏ ở căn tin...

Đáy mắt Lâm Hàn ẩn chứa ý cười: được rồi, lên sớm một chút rồi ăn cơm, tối thứ bảy tôi qua đây đón em.

Anh vươn tay thân thiết vuốt tóc cô, thần nhiên cất tiếng: em mặc váy, ừm, đẹp lắm.

Người nào đó đang tỉnh tỉnh mê mê không phản ứng lại, cứ thế nhìn anh, sau một lúc lâu mới hiểu được ý tứ trong lời nói của anh, cô đỏ mặt chạy lên lầu.

Trời ơi! Cô vừa mới bị đại thần trêu chọc sao?

Tin tức hot boy Lâm Hàn cùng hoa khôi của khoa Hạ Noãn ở căn tin “hẹn hò” đã trở thành tiêu đề trên BBS! Có người còn đăng hình hơn nữa kèm thêm lời thoại mùi mẫn.

Đại Tinh ăn táo nhìn thấy Hạ Noãn đi vào, cô ấy nhanh chóng tiến lên: nói! Cậu quen Lâm đại thần hồi nào?

Tiểu Man cũng sáp lại: Lâm đại thần đó! Là nam thần tớ thường YY! Xin giới thiệu xin giới thiệu!

Hạ Noãn: ngại quá, các cậu suy nghĩ nhiều rồi, anh ấy chỉ giúp tớ giới thiệu một công việc gia sư thôi.

Đại Tinh: mau thú nhận! Cậu không biết Lâm đại thần có chứng ưa sạch sẽ nghiêm trọng, anh ấy cũng không đến căn tin, hơn nữa một mình sống ngoài trường!

Ồ? Anh ấy không ở trong trường? Thế tại sao cùng cô quay về trường?

Nghĩ vậy, Hạ Noãn bắt giác đỏ mặt.

Tiểu Man: nhìn xem này, nhất định có JQ mà, đỏ mặt rồi.

Đại Tịnh trả lời một câu trên BBS: nữ chính ngưng ngưng, trên dung mạo xinh đẹp hiện lên một tia hạnh phúc và ngọt ngào.

Hoa Hoa từ toilet đi ra, trông thấy Đại Tịnh đang YY Noãn Noãn nhà cô ấy.

Hoa Hoa: Đại Tịnh cậu đó, đừng lấy Noãn Noãn nhà tớ làm nữ chính lập dị của cậu!

Đại Tịnh: đây là BBS, BBS mà!!!

Hoa Hoa nhìn xem, lặng lẽ quay đầu: Noãn à, cậu hẹn hò với nam thần, thể thịt gà của tớ đâu?

Hạ Noãn thờ ơ cầm lấy quần áo: tớ đi giặt quần áo...

Tiêu đề nóng hổi trên BBS một tuần, khiến cho Hạ Noãn mỗi ngày trên đường đi học đều cảm thấy có người đang nhìn mình.

Sau đó, cô dứt khoát mua mũ lưỡi trai đội đầu.

Đại Tịnh, Tiểu Man, Hoa Hoa và Hạ Noãn cùng nhau ăn cơm tại căn tin, một chàng trai nào đó tiến lên chào hỏi.

Chàng trai: hi, học tỷ...

Đại Tịnh: gọi ai hả?

Chàng trai: các... học tỷ...

Hoa Hoa: Đại Tịnh, dịu dàng chút, đừng hù dọa em trai.

Tiểu Man: Hoa Hoa, cậu thật đáng khinh...

Hạ Noãn: ...

Chàng trai bỏ chạy.

Nhanh chóng tới thứ bảy, Hạ Noãn dựa theo chỉ thị của Lâm Hàn, đứng bảy giờ đến cửa phía Tây chờ anh.

Không ngờ đại thần lại tới sớm hơn cô tưởng.

Anh hình như rất thích quần áo màu trắng, áo sơ mi trắng, tay đút trong túi quần nhàn nhã, ánh chiều tà rọi trên người anh, mô tả đường nét vàng rực.

Lúc anh đợi người lại chuyên tâm chờ đợi như vậy, anh nhìn về phía cô đi tới, khóe miệng mỉm cười.

Chỉ một giây, Hạ Noãn bỗng nhiên cảm thấy nhịp tim bất thường... Sau đó, anh đi tới, rất tự nhiên cầm túi sách của cô, thân nhiên nói: tôi còn chưa ăn gì.

Nụ cười đẹp đẽ như vậy, nhịp tim Hạ Noãn thẳng thừng muốn đình công.

Hạ Noãn: cho nên thế nào?

Cô ngửa đầu nhìn anh.

Lâm đại thần hết sức tỉnh bơ cất lời: cùng tôi đi ăn trước.

Trong lúc dùng bữa, Hạ Noãn tìm hiểu được sinh hoạt hằng ngày của đại thần, luận văn của anh đã hoàn thành từ lâu, hiện tại phần lớn thời gian đều ở một công ty nằm ở ngoài trường, trợ giúp phát triển hạng mục.

Nhìn một lúc, Hạ Noãn chợt phát hiện mình quan sát đại thần có phần quá trắng trợn, cô âm thầm dời tầm mắt: trời... cô cảm thấy mình sắp biến thành đại trai rồi... Cô tuyệt đối không muốn biến thành một Dương Tiểu Man thứ hai!

Hạ Noãn rút cuộc hiểu được tại sao Lâm Hàn muốn đích thân tới đón cô, cô nhìn biệt thự xa hoa trước mắt... hóa ra người cô phải dạy là một tiểu cường hào đó...

Cô bé trắng nõn, vóc dáng mũm mĩm, đáng yêu tựa như con gấu mèo, cô bé trông thấy cô và Lâm Hàn cùng nhau tiến vào, mỉm cười ngọt ngào nhìn cô.

Cô bé: chào chị, em là Phương Phương.

Hạ Noãn: ừm... chào Phương Phương.

Người phụ nữ đứng đằng sau Phương Phương không khỏi mỉm cười, cô gái trước mắt thật thú vị.

Chị ấy hỏi Lâm Hàn: ăn tối chưa?

Lâm Hàn trả lời chị ấy: vâng, ăn bên ngoài rồi. Sau đó đại thần cố ý liếc nhìn Hạ Noãn, khiến cô suy nghĩ, hình như anh cố ý nói vậy: ăn cùng nhau.

Cùng nhau... cùng nhau... cùng nhau...

...Cô có phải nghe nhầm rồi không...

Hạ Noãn dạy bổ túc toán học cho Phương Phương ở trong phòng sách, Lâm Hàn và chị họ ngồi ở phòng khách uống trà.

Chị họ: cô gái này trông rất xinh, chị thích lắm.

Lâm Hàn phớt lờ chị ấy, tiếp tục uống trà.

Chị họ: thế nào? Hiện tại cô ấy có bạn trai không? Có cần chị giới thiệu một người không?

Động tác uống trà của Lâm Hàn khựng lại, sau đó cực kỳ thâm ý liếc nhìn chị họ một cái: chị rảnh quá nhỉ? Em không ngại bảo anh rủ tìm việc cho chị làm đâu.

Chị họ cười ma mĩnh nhìn Lâm Hàn: sao thế? Để ý vậy à?

Lâm Hàn: ảm lạnh tự biết.

Chị họ không còn hỏi về Hạ Noãn nữa, ngược lại tán gẫu về Phương Phương nhà mình.

Hai tiếng thật sự trôi qua rất nhanh, Phương Phương luôn không thích học tập ngược lại dính lấy Hạ Noãn, ôm cánh tay Hạ Noãn, hưng phấn nói: chị ơi, chị ơi, đừng đi, ở lại nhà em đi, ngày mai em nghỉ, chị dạy em thêm một ngày nữa được không?

Lâm Hàn luôn ngồi trong phòng khách nhìn thấy, anh tình bơ ôm Hạ Noãn vào lòng mình, kéo cô tách khỏi Phương Phương.

Anh nói với Phương Phương: đừng gọi chị, phải gọi là mẹ.

Hạ Noãn im lặng...

Ý đại thần nói cô rất già sao?

Ngay sau đó Lâm đại thần bổ sung một câu: cháu gọi cậu là cậu, đương nhiên không được gọi cô ấy là chị.

Phương Phương gật đầu cái hiểu cái không.

Hạ Noãn và Lâm Hàn ra khỏi biệt thự, chị họ hỏi Phương Phương: con thấy thế nào?

Phương Phương ngây ngô nhìn mắt mẹ mình: mẹ ơi, chị, à không, mẹ rất xinh đẹp.

Chị họ: ...mẹ đang hỏi con hiệu quả học bổ túc thế nào?

Phương Phương: mẹ còn đẹp hơn mấy cô diễn viên trên tivi ~ đương nhiên, cậu cũng vậy ~ có điều, con muốn gọi mẹ là chị...

Chị họ: ...

Bạn đang đọc truyện *Khi Tiểu Thần Gặp Đại Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Lâm Hàn lái xe đưa Hạ Noãn tới cổng trường, sau đó dừng xe lại.

Anh đứng thẳng tắp trước mặt cô, ánh trăng sáng tỏ chiếu trên người bọn họ, Hạ Noãn yếu ớt lên tiếng: ừm... không phải anh sống bên ngoài trường sao?

Lâm Hàn nhướn mày: thế nào? Em quan tâm đến tôi?

.....

Hạ Noãn: ặc...không phải...em muốn hỏi...

Đôi mắt tựa như ngọc đen của Lâm Hàn nhìn cô chăm chăm: không phải?

Giọng điệu lạnh lẽo, khiến Hạ Noãn khản trương vò góc áo.

Hạ Noãn kiên quyết phớt lờ câu này của anh mà hỏi lại: em muốn hỏi...nếu anh sống bên ngoài tại sao muốn đưa em trở về?

Lâm Hàn nghe cô nói xong, trầm mặc trong chốc lát, ngay lúc Hạ Noãn tưởng rằng anh sẽ không trả lời cô, Lâm đại thần thần nhiên cất tiếng, dưới ánh trăng âm thanh tựa như nước suối chảy chậm chậm: bởi vì tôi muốn.

Hạ Noãn ngây ngốc đứng tại chỗ: ...Đại thần...anh có ý gì hả? Anh...có ý...với cô sao?!!!

Lâm Hàn trông thấy dáng vẻ ngây ngô đáng yêu của cô, anh khẽ cười nói: xem ra, em phải làm quen sớm chút.

Nói xong, anh nắm tay cô, tự nhiên nắm trong lòng bàn tay mình.

Nhiệt độ ấm áp ập tới...

Hạ Noãn cảm thấy hình như nhịp tim cô đập nhanh quá...vượt qua vô cùng vượt tận...

Hoa Hoa: Noãn ơi, cậu sao vậy? Mặc đồ thế? Phất sốt rồi hả?

Tiểu Man vừa từ bên ngoài trở về, đi theo sát Hạ Noãn vào phòng, cô ấy cười xấu xa: không phải phất sốt, là động dục đó ~!

Hoa Hoa: đi động dục của cậu đi! Dùng từ sạch sẽ một chút cho tốt! Cái từ quái quỷ gì hả, dám đem ra hình dung Noãn Noãn!

Đại Tịnh đi theo phía sau Tiểu Man, cũng cười xấu xa: Hoa Hoa, hình như tớ vừa nhìn thấy em rê!

Hạ Noãn im lặng.

Người thông minh chính là duy trì sự im lặng vào lúc này...

Ban này ở dưới lầu...

Hạ Noãn cảm thấy bốn chữ đơn giản của Lâm Hàn có phần không thể tiêu hóa.

Cô cúi đầu, mắt nhìn chằm chằm mặt đất, lên lầu thôi? Có lẽ lên lầu thôi?

Bỗng nhiên một âm thanh lạnh lạnh, có mùi vị đặc trưng của nam sinh, chậm chậm gọi tên cô: Hạ Noãn.

Hừm?

Cô ngửa đầu...

Sau đó!

Lâm Hàn vươn tay ôm lấy đầu cô, ngón tay lạnh lẽo, lòng bàn tay ấm áp, ngón tay lạnh băng của anh chạm vào hai má cô, sau đó cả người cúi xuống.

Hạ Noãn kinh ngạc nhắm mắt lại, chỉ nghe được tiếng khẽ cười trầm thấp.

Sau đó, một nụ hôn ấm áp chạm vào gò má cô.

Một hồi lâu sau, cô mới mở mắt ra, trông thấy người nào đó anh tuấn bất phàm đang mỉm cười nhìn cô, trêu đùa nói: nếu em không tỉnh lại, anh tưởng rằng em muốn anh hôn ở đây.

Nói xong, ngón tay như có như không lướt qua khóe môi cô...

Hạ Noãn: ừm...học trường, ngủ ngon!

Sau đó cô gái nào đó thẹn thùng chuồn về ký túc xá nhanh như chớp.

Lâm Hàn đứng tại cổng ký túc xá hồi lâu, đôi tay trắng nõn thon dài kia mon tron môi mình: đừng nóng vội. Nhưng mà, anh đã chờ lâu lắm rồi...

Bạn đang đọc truyện *Khi Tiểu Thần Gặp Đại Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Không biết rốt cuộc là anh bạn nào có năng lực quan sát và chụp ảnh tốt, tối qua, Hạ Noãn và Lâm Hàn hôn nhau dưới lầu ký túc xá đã bị người ta chụp được đăng lên BBS!

Có lẽ là do vấn đề góc độ, trong tấm ảnh, Lâm Hàn ôm lấy đầu Hạ Noãn tựa như nâng niu vật báu, cơ thể cao to của anh hơi khom xuống, nghiêng đầu vừa lúc che chắn gương mặt cô gái. Thế nhưng, mọi người tinh mắt lập tức nhìn ra, nữ sinh này chính là Hạ Noãn hoa khôi của khoa!!!

Vì thế, trên đường đi học Hạ Noãn bị đủ loại người quen chào hỏi. Cũng may bên cạnh có Tiểu Man vận năng cùng Đại Tịnh sắc mặt dữ dằn.

Rốt cuộc ngồi xuống chỗ ngồi trong phòng học, Hạ Noãn thở phào nhẹ nhõm

Giáo viên giảng dạy giải tích toán học là một ông thầy tóc hoa râm, thầy đang tổng kết kỳ thi giữa kỳ. Lúc Hạ Noãn nghĩ rằng có thể an toàn tan lớp, thầy nói: ai là Hạ Noãn?

Hạ Noãn rụt rè đứng lên.

Nhất thời, mọi người trong phòng đều nhìn sang đây.

Có người nhỏ giọng thảo luận: trông rất đẹp, hèn chi Lâm đại thần thích cô ấy...

Đúng vậy đúng vậy, không biết bọn họ ở bên nhau khi nào, nếu không xem BBS, tôi cũng không biết lại có tin giật gân đến vậy...

Hạ Noãn mím môi, tỏ vẻ điềm tĩnh nhìn thầy giáo.

Thầy cười ha ha nhìn cô: ừm, đề thi lần này tôi cho rằng rất khó, không ngờ vẫn có một người được tròn điểm!

Hạ Noãn cũng tươi cười nhìn thầy, trong lòng thầm nói: thầy ơi... thực ra chúng ta có thể trò chuyện khi tan lớp mà...

Thầy tiếp tục: à, xem ra con người không chỉ thông minh, ngoại hình cũng xinh đẹp. Hồi trước, Lâm Hàn cũng từng chọn lớp này, cũng là người duy nhất trong cả lớp được tròn điểm!

Cả phòng bỗng nhiên lặng ngắt như tờ...

Thầy tiếp tục: ừm, hai em đúng là trai tài gái sắc.

Hạ Noãn im lặng... thời đại này thầy cũng lặn xem BBS sao?

Đại Tịnh ở dưới thầm thì: quả nhiên ở bên nhau, động đến cả giáo viên, đại thần mà...

Sau khi tan học, Hạ Noãn thu dọn rất chậm chạp, chậm đến nỗi trong phòng học chỉ còn cô và túi sách, Tiểu Man và Đại Tịnh vừa ra khỏi phòng học, cố ý chạy vào cười nói với cô: hai người có việc đi trước...

Thế là còn chưa ra khỏi phòng học, Hạ Noãn chợt nghe thấy thầy giáo đang nói chuyện với một nam sinh.

Sao em lại tới đây? À, tôi biết rồi, tới đón bạn gái hả?

Đối phương hình như khẽ cười.

Âm thanh của thầy vẫn như trước: ừ, ánh mắt của em không tồi.

Hạ Noãn bản thân ra khỏi phòng học, thì ra...thật là...Lâm Hàn...

Nhìn thấy mọi người trên hành lang thường xuyên liếc mắt nhìn qua, Hạ Noãn nắm tay Lâm Hàn chạy ra ngoài.

Trời ơi... để cô biến thành trong suốt đi...

Lâm Hàn bị Hạ Noãn lôi tới băng ghế bên hồ, thấy cô thở hổn hển, anh nhẹ nhàng vỗ lưng cô: cơ thể em có tố chất kém vậy, không được.

Hạ Noãn tức giận trừng mắt liếc anh: anh tới làm gì?

Ý cười nơi đáy mắt Lâm Hàn càng sâu hơn: “Tôi đón em, sau đó”, anh cố ý khựng lại, khiến cô tò mò ngẩng đầu nhìn, “Cùng anh ăn tối.”

Ngồi tại băng ghế còn chưa lấy lại hô hấp bình thường, Lâm Hàn đụng phải người quen, cũng là nhân vật nổi bật trong trường — một trong bốn hot boy của trường, Hàn Tiêu của khoa nghệ thuật.

Hàn Tiêu liếc nhìn Hạ Noãn một cái, nói với Lâm Hàn: bạn gái?

Lâm Hàn không trả lời, nhìn cô với vẻ đầy thâm ý.

Hàn Tiêu chột mím cười: thật không hổ là Lâm đại thần, lại theo đuổi được hoa khôi của khoa.

Lâm Hàn cũng cười, trong giọng điệu còn có vẻ vô lại khiến cho Hạ Noãn muốn dè bẹp anh: ừ, cảm ơn.

Cảm ơn cái gì! Cô đồng ý hồi nào!!!

Được rồi...có vẻ vậy, thật ra...thật ra hình như cô...cũng không bài xích...danh xưng bạn gái Lâm đại thần...

Trời...cô cũng giống Dương Tiểu Man rồi, đại trai...

Bạn đang đọc truyện *Khi Tiểu Thần Gặp Đại Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Thứ bảy Hạ Noãn phải đến dạy toán cho Phương Phương, nhưng mà hôm nay người tới đón cô không phải Lâm Hàn, mà là mẹ của Phương Phương — chị họ!

Hạ Noãn: Lâm Hàn đâu ạ?

Chị họ cố ý thừa nước đục thả câu: hiện tại cậu ấy có việc, không thể phân thân, bảo chị qua đây đón em trước.

Hạ Noãn: à, thế làm phiền chị rồi.

Chị họ: Hạ Noãn này, có phải hồi trước em học ở trường cao trung R không?

Hạ Noãn: vâng, đúng vậy.

Cô không hiểu được nụ cười trên mặt chị họ.

Hạ Noãn: sao thế ạ?

Chị họ: không có gì ~ không có gì ~~~

Ặc... chắc là có gì rồi...

Kỳ lạ là chị họ không đưa Hạ Noãn đến biệt thự cường hào của bọn họ, mà dừng tại trước cổng của một công viên.

Chị họ: ngại quá, chị bỗng nhiên sức nhớ anh rề em bảo chị đi qua tìm anh ấy một chuyến, chị gọi điện cho Lâm Hàn bảo cậu ấy sang đây đón em nhé.

Hạ Noãn im lặng...

Có nói dối cũng có thể đừng cho cô nhìn ra không...đây rõ ràng là...trêu đùa cô...mà?

Ban đêm rất yên tĩnh, dường như có thể nghe được tiếng dế mèn kêu trong bụi cỏ.

Bỗng nhiên, ầm một tiếng.

Trên không trung xuất hiện pháo hoa rực rỡ, từng cái một tô điểm bầu trời đêm xinh đẹp này. Hạ Noãn ngơ ngẩn ngửa đầu nhìn pháo hoa xinh đẹp, mạch suy nghĩ lập tức bay rất xa.

Hình như khi cô vẫn còn học năm nhất cao trung, cũng ở công viên này, đêm đó ba mẹ vắng nhà, một mình cô ra ngoài ăn cơm rồi đến công viên chơi.

Hình như cũng vào mùa này, có pháo hoa xinh đẹp như vậy.

Ồ, đúng rồi, hình như còn có một chàng trai...

Không biết khi nào, Lâm Hàn đi tới bên cạnh cô, anh ôm cô từ phía sau, mở vạt áo khoác ra, bao bọc cô trong lòng.

Cảm anh khẽ khàng gác lên đầu cô, cánh tay ôm chặt eo cô.

Hạ Noãn: em nói này...

Lâm Hàn: ừm, em muốn nói gì?

Hạ Noãn: chuyện ấy...có phải trước kia chúng ta đã từng quen biết không?

Lâm Hàn không đáp cười ngược lại: trước kia là hồi nào?

Hạ Noãn: anh biết còn hỏi!

Lâm Hàn ôm cô càng chặt hơn, nhiệt độ của nhau xuyên qua quần áo chậm rãi truyền tới.

Giọng anh trên đầu cô chậm rãi vang lên: đầu chỉ là quen biết.

Hửm?

Anh điềm tĩnh cất lời, giọng nói mát lạnh như dòng nước: là thích, rất thích.

Người nào đó mắt bình tĩnh đỏ mặt...

Cô ung dung nhích người kề sát lồng ngực của anh: ừm...rất thích... Cô cũng vậy...

-Hết-

Bạn đang đọc truyện *Khi Tiểu Thần Gặp Đại Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.